

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 703/2016
22.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Н., због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.О., поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.391/16 – 1Кв бр.619/16 од 08.04.2016. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр.314/16 од 18.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 22. јуна 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Н. – адвоката Д.О., поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.391/16 – 1Кв бр.619/16 од 08.04.2016. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр.314/16 од 18.04.2016. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр.391/16 – 1Кв бр.619/16 од 08.04.2016. године, према окривљеном А.Н. је на основу члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП, продужен притвор који му је одређен решењем дежурног судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кпд. бр.18/16 од 28.01.2016. године, који му се рачуна од 27.01.2016. године од 14,30 часова, када је лишен слободе, и истовремено је одређено да по том решењу притвор окривљеном може трајати 30 дана, а најдуже до 23.04.2016. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр.314/16 од 18.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.Н. – адвоката Д.О., изјављена дана 14.04.2016. године против решења Првог основног суда у Београду К бр.391/16 – 1Кв бр.619/16 од 08.04.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.Н. – адвокат Д.О., на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и став 3. ЗКП, због „повреде одредаба кривичног

процесног законодавства и права окривљеног на слободу кретања“ те због повреде члана 39. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 3) ЗКП).

Одредбом члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП, предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, који су прописани одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене „неуставног закона“ (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Бранилац окривљеног А.Н. – адвокат Д.О., као разлог подношења захтева наводи да захтев подноси на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и став 3. ЗКП, дакле због повреде закона, међутим, не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем наведених правноснажних решења, већ у образложењу решења истиче да је повређено право окривљеног на слободу кретања, право на правично суђење и уставом загарантованом право на правну сигурност, указујући при томе и на повреду члана 39. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона, одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио њеном доношењу испитује се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретно повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретно повреду закона која је учињена у првостепеном и поступку пред апелационим судом, то, по налажењу Врховног касационог суда, поднети захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Поред тога, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде плана 39. Устава Републике Србије, конкретно због повреде права окривљеног на слободу кретања, те на повреду права на одбрану и правично суђење, као и права на правну сигурност окривљеног.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, то се према одредби члана 484.ЗКП, у захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Имајући у виду да уз захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда, нити одлуку Европског суда за људска права којом је утврђена повреда неког права окривљеног, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу нема садржај прописан одредбом члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП у вези члана 484. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.